

Το Διεθνές Συνέδριο της Μητροπόλεως Χίου για το 1821

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Επ’ αφορμή της συμπλήρωσης 200 ετών από της ενάρξεως της Ελληνικής Επανάστασεως του 1821, η Ιερά Μητρόπολη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών υπό την αιγίδα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, διοργάνωσε από 4ης έως 5ης Ιουνίου 2021, Διήμερο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα: «Ο αγώνας του 1821 στη θάλασσα και οι επιτυχίες των Ελλήνων ναυτικών και πυρπολητών» το οποίο πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ:

Ἐπί τῇ συμπληρώσει κατὰ τὸ ἔτος 2021, διακοσίων (200) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνούσων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διοργανώνει ἀπὸ 4^{ης} ἕως 5^{ης} Ἰουνίου 2021, Διήμερον Διεθνές Ἐπιστημονικόν Συνέδριον μὲ θέμα:

«Ὁ ἀγώνας τοῦ 1821 στὴ θάλασσα καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν καὶ πυρπολητῶν»

τό όποϊον πραγματοποιοῖται διαδικτυακῶς.

Τό απόγευμα τῆς Πα-ρα-σκευ-ῆς 4^{ης} Ι-ου-νί-ου 2021 καί ὥρα 18.00 ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου, ἐπί τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καί ἠκολούθησεν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Χαιρετισμοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς κάτωθι:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκε, Ἀξιότιμοι Ἐκπρόσωποι τοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καί τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, Κυρίες καί Κύριοι,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

«Τό στοιχεῖον αὐτό ξαπλώνει

κύματ' ἄπειρα εἰς τή γῆ

μέ τά ὁποῖα τήν περιζώνει

κι εἶν' εἰκόνα σου λαμπρή.»

Μέ αὐ-τούς τούς στί-χους ὁ ἐ-θνι-κός ποι-η-τής Δι-ο-νύ-σιος Σο-λω-μός πε-ρι-γρά-φει στόν «Ὑ-μνον εἰς τήν Ἐ-λευ-θε-ρί-αν» τούς ἄρ-ρη-κτους δε-σμούς τῶν Ἑλ-λή-νων μέ τήν θά-λασ-σα. Αὐ-τοί οἱ δε-σμοὶ ὁ-δή-γη-σαν στήν δρα-στη-ρι-ο-ποι-η-ση τῶν νη-σι-ω-τῶν καί τῶν ναυ-τι-κῶν μας κα-τά τόν Ἀ-γῶ-να τῆς Ἐ-θνε-γερ-σί-ας.

Στήν Με-γά-λη Ἑλ-λη-νι-κή Ἐ-πα-νά-στα-ση τοῦ 1821 ἡ Ὑ-δρα, οἱ Σπέ-τσες, τά Ψα-ρά, ἡ Μύ-κο-νος, τό Γα-λα-ξεί-δι καί ἄλ-λες ναυ-τι-κές ду-νά-μεις τῆς ἐ-πο-χῆς, με-τέ-τρε-ψαν τόν ἐμ-πο-ρι-κό στό-λο τους σέ πο-λε-μι-κό καί ἔ-θε-σαν τήν ναυ-τι-κή πεί-ρα τους στήν ὑ-πη-ρε-σί-α τοῦ Γέ-νους. Πολ-λές εἶ-ναι οἱ νι-κη-φό-ρες ναυ-μα-χί-ες καί οἱ θαυ-μα-στές ἐ-νέρ-γει-ες τῶν τολ-μη-ρῶν πυρ-πο-λη-τῶν. Ἔ-τσι, οἱ νί-κες στήν θά-λασ-σα μα-ζί μέ τήν μα-χη-τι-κό-τη-τα τῶν στε-ρια-νῶν ду-νά-με-ων, ὁ-δή-γη-σαν στήν πο-λυ-πό-θη-τη ἐ-λευ-θε-ρί-α.

Ἰ-δι-αι-τέ-ρως ἡ Ἰ-ε-ρά Μη-τρό-πο-λις Χί-ου, Ψα-ρῶν καί Οἰ-νουσ-σῶν, ἡ ὁ-ποί-α δι-ορ-γα-νώ-νει τό πα-ρόν Συ-νέ-δριο, ἔ-χει προ-σφέ-ρει ἄ-ξια τέ-κνα στούς ἐ-θνι-κοὺς ἀ-γῶ-νες, ὅ-πως ὁ μπουρ-λο-τι-έ-ρης Κων-σταν-τῖ-νος Κα-νά-ρης ἀ-πό τά Ψα-ρά, ἀλ-λά ἔ-χει καί τό ἰ-ε-ρό χρέ-ος νά τι-μᾷ τήν μνή-μη τῶν χι-λιά-δων θυ-μά-των τῆς σφα-γῆς τῆς Χί-ου τοῦ 1822.

Ὑ-πο-κλι-νό-μα-στε μέ δέ-ος ἐ-νώ-πιον τῶν λει-ψά-νων τῶν γνω-στῶν καί ἀ-γνώ-στων θυ-μά-των τῆς σφα-γῆς, τά ὁ-ποῖ-α φυ-λάσ-σον-ται στήν Νέ-α Μο-νή

καί τήν Μο-νή τοῦ Ἀ-γί-ου Μη-νᾶ.

Τό Συ-νέ-δριο μέ τί-τλο: «Ὁ ἀ-γώ-νας τοῦ 1821 στή θά-λασ-σα καί οἱ ἐ-πι-τυ-χί-ες τῶν Ἑλ-λή-νων ναυ-τι-κῶν καί πυρ-πο-λη-τῶν» θά δώ-σει τήν εὐ-και-ρί-α νά ἀ-κου-σθοῦν ἐ-πι-στη-μο-νι-κές εἰ-ση-γή-σεις ἀ-να-φε-ρό-με-νες στήν συμ-βο-λή τοῦ Ναυ-τι-κοῦ καί τῶν ναυ-τι-κῶν μας στόν με-γά-λο ἐ-θνι-κό ἀ-γῶ-να. Θά ἀ-κού-σου-με καί θά μά-θου-με πολ-λά καί ἐν-δι-α-φέ-ρον-τα. Εἶ-μαι βέ-βαι-ος ὅ-τι θά ὑ-πο-γραμ-μι-σθεῖ καί ἡ Πί-στη τῶν θα-λασ-σο-μά-χων μας, ὁ σε-βα-σμός τους στήν Ὁρ-θό-δο-ξη Ἑκ-κλη-σί-α, τά τά-μα-τα τοῦ Κα-νά-ρη καί τοῦ Μι-α-ού-λη, ἡ εὐ-λά-βεια τῶν ἀ-πλῶν ναυ-τῶν. Χα-ρα-κτη-ρι-στι-κή ἀ-πό-δει-ξη αὐ-τῆς τῆς εὐ-λά-βειας ἀ-πο-τε-λεῖ ἡ ἀ-νοι-κο-δό-μη-ση τοῦ Ἰ-ε-ροῦ Να-οῦ τῶν Ἀ-γί-ων Ἀ-πο-στό-λων, στήν Κυ-ψέ-λη τῶν Ἀ-θη-νῶν ἀ-πό τόν ἀ-τρό-μη-το πυρ-πο-λη-τή καί με-τέ-πει-τα Πρω-θυ-πουρ-γό Κων-σταν-τῖ-νο Κα-νά-ρη.

Ὡς Πρό-ε-δρος τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Συ-νό-δου τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος συγ-χαί-ρω τήν Ἰ-ε-ρά Μη-τρό-πο-λη Χί-ου, Ψα-ρῶν καί Οἰ-νουσ-σῶν καί τόν Σε-βα-σμι-ώ-τα-το Μη-τρο-πο-λί-τη κ. Μᾶρ-κο, γιά τήν ἐ-πι-τυ-χῆ δι-ορ-γά-νω-ση τοῦ Συ-νε-δρί-ου, σέ συ-νερ-γα-σί-α μέ τήν Εἰ-δι-κή Συ-νο-δι-κή Ἐ-πι-τρο-πή Πο-λι-τι-στι-κῆς Ταυ-τό-τη-τος τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος. Εὐ-χα-ρι-στῶ, ἐκ μέ-ρους τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας μας, τούς συ-νερ-γα-ζο-μέ-νους φο-ρεῖς, δη-λα-δή τό Πο-λε-μι-κό Ναυ-τι-κό, τό Κοι-νω-φε-λές Ἰ-δρυ-μα «Μα-ρί-α Τσά-κος», τόν Δῆ-μο Χί-ου καί τό Τμῆ-μα Ναυ-τι-λί-ας καί Ἐ-πι-χει-ρη-μα-τι-κῶν Ὑ-πη-ρε-σι-ῶν τοῦ Πα-νε-πι-στη-μί-ου Αἰ-γαί-ου.

Εὖ-χο-μαι στό Πο-λε-μι-κό καί στό Ἐμ-πο-ρι-κό Ναυ-τι-κό μας νά πλέ-ουν σέ ἡ-ρε-μες θά-λασ-σες καί νά συ-νε-χί-ζουν τήν ἐ-θνι-κή προ-σφο-ρά τους, μέ τήν βο-ή-θεια τοῦ Θε-οῦ καί τήν προ-στα-σί-α τοῦ Ἀ-γί-ου Νι-κο-λά-ου.

Καλή ἐπιτυχία στίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου»!

Χαιρετισμούς, ἐπίσης, ἀπηύθυναν οἱ : Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, κ. Παναγιώτης Μηταράκης, Ὑπουργός Μεταναστεύσεως καί Ἀσύλου – Βουλευτής Χίου, κ. Ἀνδρέας Μιχαηλίδης, Βουλευτής Χίου, κ. Παντελῆς Μπουγδάνος, Ἀντιπεριφερειάρχης Χίου, κ. Σταμάτιος Κάρμαντζης, Δήμαρχος Χίου, κ. Κωνσταντῖνος Βρατσάνος, Δήμαρχος Ψαρῶν, κ. Γεώργιος Δανιήλ, Δήμαρχος Οἰνουσῶν, κ. Θεόδωρος Βενιάμης, Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν καί ὁ κ. Εὐθύμιος Μητρόπουλος, Πρόεδρος Κοινοφελοῦς Ἰδρύματος «Μαρία Τσάκος», ἐπίτιμος Γενικός Γραμματέας IMO καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν κ. Μᾶρκος, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε καί τήν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν «Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος, κατὰ τὸν Χαιρετισμὸν του εἶπεν:

« ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Στίς 6 Ἰουνίου 1822 ὁ Ψαριανὸς πυρπολητὴς Κωνσταντῖνος Κανάρης πυρπολοῦσε στό λιμάνι τῆς Χίου τὴν τουρκικὴ Ναυαρχίδα, παίρνοντας ἐκδίκηση γιὰ τὴ Σφαγὴ τῆς Χίου. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος κατέστη ἀδύνατος ὁ ἀπὸ θαλάσσης ἀνεφοδιασμός τοῦ στρατοῦ τοῦ Δράμαλη στὸν Μοριά, ὥστε ὁ Τοῦρκος πασαῖς νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἐπιχειρήσει ἐπιστροφή στὴν Κόρινθο καὶ νὰ συντριβεῖ ἀπὸ τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη στὰ Δερβενάκια τὸν Ἰούλιο τοῦ 1822. Τό κατόρθωμα τοῦ Κανάρη ἔσωσε τὴν ἐπανάσταση ἐν τῇ γενέσει της.

Στὴν ἡμερολογιακὴ ἐπέτειο αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου ἱστορικοῦ γεγονότος καὶ στό πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὅπως ἀνέφερε ὁ Αἰγαιοπελαγίτης Γεώργιος Κλεάνθης «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἀγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία».

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν μέ τά 46 ἑλληνικά νησιά καὶ βραχονησίδες της στὰ Ἀνατολικά σύνορα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως διοργανώνει ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τὴν φροντίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, διήμερο διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο μέ θέμα: «Ὁ ἀγῶνας τοῦ 1821 στὴ θάλασσα καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν καὶ πυρπολητῶν», ἔχοντας συνεργασθεῖ μέ τό Γενικόν Ἐπιτελεῖον Ναυτικοῦ (Γ.Ε.Ν.), τὴν Ἐπιτροπὴ Ἐπετειακῶν Ἐκδηλώσεων Δήμου Χίου «ΧΙΟΣ 2021», τό Πανεπιστήμιο τοῦ Αἰγαίου καὶ κυρίως τό Διεθνές Κέντρο Ναυτικῆς Ἑρευνας καὶ Παράδοσης – Κοινωφελές Ἰδρυμα «ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΚΟΣ», πού ἀνέλαβε ἐξ ὁλοκλήρου τὴν τεχνικὴ ὑποστήριξη τοῦ Συνεδρίου, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλω εὐγνωμοσύνη.

Γιὰ ἐμᾶς πού γεννηθήκαμε, ζήσαμε καὶ μάθαμε γράμματα στὴ Χίο, τὰ Ψαρά καὶ τὴν Αἰγνοῦσα ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης ἦταν τό παιγνίδι τῶν παιδικῶν μας χρόνων, τό περιεχόμενο τῶν σχολικῶν ἑορτῶν στίς ἐθνικὲς ἐπετείες, τό σχολικὸ ἢ ἐλεύθερο ἀνάγνωσμα στίς μελέτες μας, ἢ ἐπισκέψεις μας στὴν καρδιά τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου τῆς Χίου. Γι'αὐτό ἐπελέγη νὰ κοσμήσει τό λογότυπο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιὰ τά 200 χρόνια ἀπ'τό 1821, μέ τὴ φράση του «τίποτα ἀρχόντοι δέν φελαῖ μονάχα τό καράβι». Γιατί γιὰ ἐμᾶς ἡ ναυτοσύνη διὰ τῶν τιμίων πατεράδων μας μᾶς ἐγέννησε, μᾶς ἐτάησε, μᾶς ἔντυσε, μᾶς ἐσπούδασε, μᾶς ἔκανε ἀνθρώπους, τό μέγα τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης κράτος (Θουκ. Ι 143,5). Ἡ θάλασσα ὀξυγονώνει

πολιτιστικά τούς πνεύμονές μας, ή θάλασσα αίμοδοτεῖ πνευματικά τήν καρδιά μας. Ἡ θάλασσα ἔσωσε, σώζει καί θά σώζει τήν Ἑλλάδα, τήν Χίο, τόν καθένα μας. Γι'αὐτό «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος», καί μέ σεβασμό στήν μνήμη τοῦ καπετάνιου πατέρα μου κηρύσσω τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας μέ τήν προσευχή ὁ Κυβερνήτης τῆς ἐκκλησιαστικῆς νεώς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά χαρίσει καλό ταξίδι στήν ἔρευνα καί στή μελέτη μας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»!

Κατά τήν Α΄ Συνεδρίαν (ὥρα 18.45) προήδρευσε ὁ κ. Ἑμμανουήλ Βαρβούνης, Καθηγητής Τμήματος Ἱστορίας καί Ἐθνολογίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης καί ἠκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις ὑπό τῶν:

- **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ** μέ θέμα: *«Ἀνδρέας Μιαούλης, ὁ θρίαμβος τοῦ Σταυροῦ»*.
- **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καί Μυκόνου κ. Δωρθέου**, μέ θέμα: *«Ἡ ξεχασμένη Ναυμαχία τῆς Μυκόνου καί ἡ Μαντώ Μαυρογένους - 12 Ὀκτωβρίου 1822»*
- **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου**, μέ θέμα: *«Ἡ συμμετοχή τῶν Βρονταδουσίων εἰς τόν ναυτικόν ἀγῶνα τοῦ 1821»*.

Τό Σάββατον 5 Ἰουνίου, ἐσυνεχίσθη τό ᾿ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ: «Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ 1821 ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΥΡΠΟΛΗΤΩΝ»᾿᾿ (4 - 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021).

*

Ἡ 5^η Ἰουνίου εἶναι ἡ ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Μάρκου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος, καί πρὸς τοῦτο ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικόν Ναόν Χίου Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου, πλαισιουμένου ὑπὸ τῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Βαρθολομαίου Τριανταφυλλίδου – Ἀντωνίου, Γραμματέως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Ἰωάννου Μουσᾶ καὶ τοῦ Ἱερολ. Ἀρχidiaκόνου κ. Ἀποστόλου Λάρδα. Ἐψαλον ὁ Πρωτοψάλτης κ. Δημήτριος Δημητρακόπουλος καὶ ὁ Λαμπαδάριος κ. Ἀντώνιος Κυδώνης. Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικόν Ναόν εὐρίσκετο τεμάχιον Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Μάρκου πρὸς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Μᾶρκος ὑπῆρξεν γόνος τοῦ εὐσεβοῦς Θεσσαλονικέως Χατζῆ-Κωνσταντῆ καὶ τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴν Σμύρνην, ὅπου καὶ διέμενον. Ὁ Μᾶρκος, ἔμπορος εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ταξιδεύοντας εἰς τὴν νῆσον Χίον, κατὰ τὸ 1788, ἐνυμφεύθη. Ἀργότερον παρακινούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Παΐσιον, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Νέαν Ἐφεσον (Κουσάντασι), ὅπου συνεδέθη παρανόμως μέ κάποιαν γυναῖκα, ὀνομαζομένην Μαρίαν, μετὰ τῆς ὁποίας συνελήφθη διὰ μοιχείαν, καὶ ὁδηγήθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ἀγᾶ. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ποινῆς προετίμησαν καὶ οἱ δύο νὰ ἐξωμόσουν. Ἔτσι, ὁ μὲν Μᾶρκος ὑπέστη τὴν περιτομήν, ἡ δὲ Μαρία ἐκλείσθη εἰς τὸ χαρέμι τοῦ ἀγᾶ. Μετὰ τὴν πάροδον χρόνου τινός διαστήματος ὁ Μᾶρκος ἤρχισεν νὰ αἰσθάνεται ἔνοχος διὰ τὴν ἐξώμοσιν, διὰ τοῦτο καὶ ἀνεζήτησεν κάποιον πνευματικόν, ὅπου μέ συντριβὴν ἀπέθεσε τὸ ὅλον βάρος τῶν ἀμαρτημάτων του. Μέ τὴν βοήθειαν τοῦ πνευματικοῦ του καὶ ἐνός Χριστιανοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος ἔπεισεν τὸν ἀγᾶ ὅτι ἡ Μαρία ἔπασχεν ἀπὸ κάποιαν ἀσθένειαν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἠδύνατο νὰ τὴν θεραπεύσει μόνον κάποια Ἑβραία εἰς τὴν Σμύρνην, ὁ Μᾶρκος ἔλαβεν τὴν ἄδειαν τοῦ ἀγᾶ, διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν γυναῖκα του ἕως ἐκεῖ, μέ τὴν ρητὴν ἐντολὴν νὰ ἐπιστρέψουν καὶ πάλιν ὀπίσω. Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Σμύρνην ἐπιβιβάσθησαν εἰς ἓν πλοῖον μέ προορισμὸν τὴν Τεργέστην. Ἐξ αἰτίας ὅμως ἐμποδίων τινῶν δέν παρέμειναν ἐκεῖ, ἀλλὰ κατευθύνθησαν εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου ἔλαβον τὸ Μυστήριον τοῦ Χρίσματος καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας, καὶ τέλος ἐνυμφεύθησαν. Τὰ γεγονότα αὐτὰ συνέβησαν τὸ 1792. Εἰς τὴν Βενετίαν δέν παρέμειναν πολὺ, ἀλλὰ περιεπλανήθησαν εἰς διαφόρους τόπους, φοβούμενοι μήπως τοὺς ἀνακαλύψουν οἱ Τοῦρκοι. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδαμοῦ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἡρεμίαν ὁ Μᾶρκος, ἀπεφάσισεν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀρνήσεώς του, διὰ νὰ ἀποπλύνῃ καὶ μέ τὸ αἷμά του τὸ ἀμάρτημά του. Ἐπέστρεψεν, λοιπόν, εἰς τὸ Κουσάντασι, ὅπου ἐπεσκέφθη τὸν πνευματικόν του καὶ τοῦ ἐγνωστοποίησεν τὴν ἐπιθυμίαν του. Αὐτὸς τότε προσεπάθησεν νὰ τὸν ἀποτρέψῃ, λέγοντάς του ὅτι τὸ μαρτύριόν του ἐνδεχομένως νὰ ἐπιφέρῃ πολλὰ δεινὰ εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐφέσου, διότι οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἤδη ἐξαγριωμένοι

ἐξ αἰτίας τῆς ἀνεγέρσεως νέου ναοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἐφέσου, τὸ ὁποῖον εἶχε προηγηθεῖ († 5 Ἀπριλίου 1801). Ἐπείσθη, λοιπόν, ὁ Μᾶρκος καὶ ἐγκατέλειπεν τὸ Κουσάντασι. Κατέφυγεν εἰς τὴν Χίον, ὅπου, ἀφοῦ προητοιμάσθη καταλλήλως μέ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὁμολόγησεν μέ παρρησίαν τὴν πίστιν του εἰς τὸν Χριστόν. Ὁ δικαστής προσπάθησε μέ κολακείας νά τόν μεταπείσῃ, ὅταν ὅμως εἶδεν ὅτι αὐτό δέν ἦτο δυνατόν, διέταξεν τὴν φυλάκισίν του. Ὁ Μᾶρκος ὑπέμεινεν μέ καρτερίαν ὅλα τὰ βασανιστήρια χωρὶς νά καμθῇ. Συνολικῶς ὁδηγήθη ἐπὶ τρεῖς φορές ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος διαπιστώνοντας τὸ σταθερόν φρόνημα καὶ τὴν ἀμετάθετον γνώμην του νά παραμείνῃ Χριστιανὸς διέταξεν τὴν θανάτωσίν του. Συγκινητικὴ ἦτο ἡ συμμετοχὴ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ συνδρομὴ των εἰς τὴν προετοιμασίαν τοῦ Μάρτυρος Μάρκου διὰ τὸ μαρτύριον, μέ νηστείας, δεήσεις καὶ προσευχάς. Πλῆθος κόσμου, ὅχι μόνον Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἑβραῖοι, εἶχον συγκεντρωθεῖ εἰς τὴν τοποθεσίαν ᾿Βουνάκι᾿, ὅπου εἶχεν ὀρισθεῖ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νεομάρτυρος. Τὴν 5ην Ἰουνίου τοῦ 1801, ἡμέραν Τετάρτην, ὁ Νεομάρτυς Μᾶρκος ἐκτελέσθη δι᾿ ἀποκεφαλισμοῦ. Πολλοὶ Χριστιανοὶ ἔλαβον ὡς εὐλογίαν τεμάχια ἀπὸ τὰ ἐνδύματα καὶ ἐξηγόρασαν τὸ τίμιον λείψανον τοῦ Νεομάρτυρος, τὸ ὁποῖον εὐωδίαζεν, καὶ τὸ ἐνεταφίασαν κρυφίως εἰς ἄγνωστον τοποθεσίαν. Εἰς τὸ Συναξάριον τοῦ Ἀγίου σημειώνονται πολλὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν μέ τὰ τίμια λείψανα, τὸ αἷμα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ Νεομάρτυρος.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Χίου κατὰ τὸ κήρυγμα του εἶπεν ὅτι ὁ νεομάρτυς διὰ τῶν ἁμαρτημάτων τῆς μοιχείας καὶ τῆς ἀρνήσεως τῆς πίστεως ἐστράφη ἐναντίον τῶν τριῶν ἰδανικῶν της πολιτισμικῆς μας ἰδιοπροσωπείας: ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ - ΠΑΤΡΙΔΟΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. Δι᾿ αὐτὸ καὶ ἡ μετάνοιά του καὶ τὸ μαρτύριό του ἐγένεε γιὰ χάρη αὐτῶν τῶν αἰωνίων ἰδανικῶν: ΧΡΙΣΤΟΣ - ΕΛΛΑΣ - ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Κατὰ τὸ πέρας τῆς Θεῆας Λειτουργίας ἐτελέσθη καὶ τὸ τρίμηνον μνημόσυνον τῆς Μαρίας Δήμ. Μεννῆ, Θεῆας ἐκ μητρὸς τοῦ Σέβ.Χίου, ἡ ὁποία ἦταν θυγατέρα ἥρωος ναυτικοῦ τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Εὐλογημένη συγκυρία μέ τὸ Συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸν ναυτικὸ ἀγώνα τοῦ 1821.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας περί ὥραν 10.30΄ π.μ. ἠκολούθησεν ἡ Β΄ ΣΥΝΕΔΡΙΑ, καθ᾿ ἣν προήδρευσεν ὁ **κ. Εὐθύμιος Μητρόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Μαρία Τσάκος», ἐπίτιμος Γενικός Γραμματέας ΙΜΟ**, καὶ ἠκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις ὑπὸ τῶν:

- **κ. Κοσμᾶ Χρηστίδη Ναυάρχου (ἐ.ἀ.) Ἐπιτίμου Ἀρχηγοῦ ΓΕΝ**, μέ θέμα: «*Ναυτικὴ καινοτομία-Frank*»

Abney Hastings (Άστιγξ)».

- **κ. Ζήση Φωτάκη, Έπικούρου Καθηγητοῦ Ναυτικῆς Ἱστορίας, Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων,** μέ θέμα: «*Διακλαδική Θεώρηση τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821*».
- **κ. Μιχαήλ Κατσικαρέλη Σημαιοφόρου(ΠΝ) -Ἑπηρεσίας Ἱστορίας Ναυτικοῦ,** μέ θέμα: «*Ἡ μετατροπή τῶν ἑλληνόκτητων πλοίων σέ πολεμικά. Ὁ θρασμός τῆς Συντροφοναυτίας καί οἱ βασικοί τύποι πλοίων στήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση*».

Περί τήν 13.00 ἡκολούθησεν ἡ Γ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΑ, καθ' ἣν προήδρευσεν ὁ **κ. Ἑμμανουήλ Βαρβούνης, Καθηγητής Τμήματος Ἱστορίας καί Ἐθνολογίας Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης** καί ἡκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις ὑπό τῶν:

- **Michel Marbot,** ἀπόγονος τοῦ Κανάρη, μέ θέμα: «*Δύο αἰῶνες μετά: Τί αἰσθάνονται οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κανάρη στά πλαίσια τῆς ἱστορίας τῶν Ψαρῶν καί τῆς Χίου, ὁ ὁποῖος εἶπε μεταξὺ ἄλλων << Τὰ Ψαρὰ εἶναι ἡ γῆ μας. Τὸ πνεῦμα τῶν Ψαρῶν εἶναι στὸ πνεῦμα μας.... Ἡ φλόγα, πού φωτίζει ὁ Κανάρης, εἶναι αὐτὴ τῆς Ἐλευθερίας>>*».
- **Μαρίας Γιατράκου, Δρ Φιλολογίας - Ἱστορίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπ. Α΄ Ἀντιπροέδρου EYROCLASSICA,** μέ θέμα: «*Ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης καί ἡ πυρπόληση τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος μέ βάση τίς ἱστορικές πηγές καί τήν παγκόσμια βιβλιογραφία*».
- **Ἀθηνᾶς Ζαχαροῦ-Λουτράρη, Δρ Ἱστορίας,** μέ θέμα: «*Ὁ Ἑλληνικός καί ὁ τουρκικός στόλος στήν ἐπανάσταση καί καταστροφή τῆς Χίου*».
- **Νικολάου Χάβιára, Δρ Φιλολογίας - Συντονιστοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου Φιλολόγων Χίου,** μέ θέμα: «*Στή σκιά τοῦ Κανάρη. Ὁ Ψαριανός Ναυμάχος καί Πυρπολητής Δημ.Παπανικολῆς*».

Τό Συνέδριον ὠλοκλήρωσεν τάς ἐργασίας του τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 5 Ἰουνίου 2021μέ τήν Δ΄ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ, καθ' ἣν προήδρευσεν ἡ **κ. Μαρία Λεκάκου, Κοσμήτωρ Σχολῆς Ἐπιστημῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου Αἰγαίου,** καί ἡκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις ὑπό τῶν:

- **Εὐθυμίου Μητροπούλου, Προέδρου Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Μαρία Τσάκος», ἐπιτίμου Γενικοῦ Γραμματέως ΙΜΟ,** μέ θέμα: «*Ὁ καταλυτικός ρόλος τοῦ Ναυτικοῦ στὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας*».
- **Γεωργίου Κουμουτσάκου, Βουλευτοῦ, πρ. Ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ,** μέ θέμα: «*Ἡ ναυτοσύνη ὡς παράγων ἰσχύος τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων στὸν ἀγῶνα γιὰ τήν ἀποτίναξη τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ καί τήν κατάκτηση τῆς Ἐλευθερίας*».

- **Νικήτα Νικητάκου, Καθηγητοῦ τοῦ Τμήματος Ναυτιλίας καί Ἐπιχειρηματικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἰγαίου, μέ θέμα: «Ὁ ναυτικός ἀγών στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καί τό θρησκευτικό αἶσθημα».**

